

Voorzitter

van ministers en staatssecretarissen (30216, nr. 4);
- de motie-Nawijn over aanpassing van de regelgeving omtrent deelname aan onbezoldigde comités van aanbeveling (30216, nr. 5).

(Zie vergadering van 1 september 2005.)

In stemming komt de motie-Van Velzen (30216, nr. 3).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP en de Groep Wilders voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Van Velzen (30216, nr. 4).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van de SP voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Nawijn (30216, nr. 5).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de Groep Nawijn voor deze motie heeft gestemd en de aanwezige leden van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde is de behandeling van:
- **de brief van het Presidium over een adviesaanvraag aan de Raad voor Werk en Inkomen over de markt voor persoonlijke dienstverlening (30215).**

De **voorzitter**: Ik stel voor, conform het voorstel van het Presidium te besluiten.

Aldus wordt besloten.

De **voorzitter**: Mijn volgende opmerking is bestemd voor de leden die niet in de zaal aanwezig waren toen ik uitleg heb gegeven over het koffertje dat voor u ligt. Ik zal deze niet herhalen. In het koffertje bevindt zich lesmateriaal voor scholieren. U wordt verzocht het koffertje mee te nemen en het materiaal uit te delen op een school bij u in de buurt of een andere school aan wie u het zou willen geven. Vergeet u de koffertjes niet. Neem ze mee. Deel de inhoud

uit op een school. Zo spreiden de koffertjes zich aan uw hand uit over het land. Dat is onze bedoeling.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regels die een geconcentreerde aanpak van grootstedelijke problemen mogelijk maken (Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek) (30091).**

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat wij op verzoek van minister Pechtold zo omstreeks kwart over zes met dit debat zullen stoppen. Ik heb gemeend, er goed aan te doen om dit verzoek in te willigen, want hij heeft vanavond een diner ter gelegenheid van zijn afscheid als burgemeester van Wageningen. Ik stel vast dat de Kamer hiermee instemt.

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Voorzitter. Wij behandelen nu de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Dit klinkt nog een beetje theoretisch, maar ik zal zo dadelijk schetsen wat deze wet in de praktijk kan betekenen. En ik zal maar meteen met de deur in huis vallen, de fractie van GroenLinks heeft grote moeite met deze wet, die ook wel bekend staat als "de Rotterdamwet". Het is een wet waarin onder andere wordt geregeld dat gemeenten overlast gevende panden sneller kunnen sluiten en dat de ozb voor ondernemers in oude wijken verlaagd wordt. Hier is nog wel iets voor te zeggen, daar kom ik nog op terug. Maar het ernstigste element in de wet vinden wij dat mensen zonder betaald werk een woning in bepaalde wijken kan worden geweigerd. Onze fractie kan dit niet anders zien dan als discriminatie in de zuiverste vorm, en daarmee zou de Nederlandse politiek zich toch niet moeten inlaten.

Hoewel ik de eerste zal zijn om te erkennen dat Rotterdam en de andere grote steden voor enorme problemen en uitdagingen staan, wijs ik dit onderdeel van deze wet af. Het komt er namelijk op neer dat je

wordt uitgesloten omdat je tot een bepaalde groep behoort. Ieder lid van die groep wordt geacht dezelfde kenmerken te hebben, dus als je geen inkomsten uit arbeid hebt omdat je in de bijstand, de WW of de WAO zit, zul je wel overlast veroorzaken, zul je wel crimineel zijn of zul je je wel met activiteiten bezighouden die niet door de beugel kunnen. Maar je kunt er toch niet van uitgaan dat een groep hierdoor gekenmerkt wordt, zodat je niet naar het individu hoeft te kijken? Wij weten natuurlijk allemaal dat je mensen niet op deze manier mag stigmatiseren en dat je helemaal niet per se bepaalde kenmerken hoeft te hebben, als je tot een bepaalde groep behoort. Ik moet zeggen dat ik het zeer ernstig vind dat in een Nederlandse wet dit uitgangspunt wordt gekozen en dat wij op deze manier keuzes zouden moeten maken. Ik zei het al, het komt neer op: u heeft een uitkering, dus u deugt niet; u bent arbeidsongeschikt, dus u zult wel overlast geven; u heeft geen baan, dus is er voor u geen plaats in de herberg.

Onze fractie vindt dit uitgangspunt fundamenteel fout en bovendien discriminerend. Ook hebben wij geen enkel vertrouwen in het probleemoplossende vermogen van deze wet. Op basis van de stapel stukken die wij hebben gekregen, vroeg ik mij af of de ministers misschien het vertrouwen in hun eigen beleid verloren hebben. Hebben zij het vertrouwen verloren dat de steden er met het grotestedenbeleid en de stedelijke vernieuwing weer bovenop geholpen kunnen worden? Geloven zij niet meer dat met investeren in de stadseconomie, de woningvoorraad, de sociale samenhang en de werkgelegenheid de negatieve spiraal in de oude wijken doorbroken kan worden? Was die analyse niet juist? Welk probleem wil dit kabinet met deze wet oplossen? Zijn de ministers het met mij eens dat zij met het botweg op slot gooien van de oude wijken voor nieuwe bewoners het vertrouwen in de toekomst van die wijken ondermijnen? Zijn zij het met mij eens dat zij door het zetten van een hek om de stad voor mensen zonder betaalde baan ten minste de indruk wekken dat de oude wijken zijn afgeschreven? Erkennen zij het risico dat het aanwijzen van deze gebieden zelfs averechts kan werken op het